

egnede til at udføre den heromhandlede Kontrol, saavel med Hensyn til Tilsynet under Boets Behandling som med Hensyn til den efter Boets Slutning stedfindende Revision, dog at der ved Revisionen af Afgiftsberegningen udkræves en saadan fagmæssig Uddannelse, at denne bør henlægges til en særlig Revisor.

De nærmere Regler angaaende de tilsynsførende Myndigheders Virksomhed foreslaas givet ved en Instruks, jfr. Paragraffens 3. Stykke.

Til § 4.

Der findes ikke i den nugældende Ordning nogen hertil svarende Bestemmelse. Det maa imidlertid anses for at være af megen Betydning, at de i Paragraffen under Punkt 1—5 nævnte Dokumenter og Oplysninger inden to Maaneder efter Eksekutorbevillingens Udfærdigelse indsendes til den tilsynsførende Myndighed, for at denne straks kan erhverve et Overblik over Boets Beskaffenhed og et Grundlag for det videre Tilsyn under Boets Behandling, jfr. herved Lovforslagets § 6.

Bestemmelsen under Punkt 5 om Indsendelse til den tilsynsførende Myndighed af Bevis for, at Eksekutor har stillet Sikkerhed, eller at Sikkerhedsstillelse er frafaldet, findes ikke i det af Administrationskommissionen udarbejdede Forslag, idet Eksekutor efter nævnte Forslag kun skal stille Sikkerhed efter nærmere fremsat Begæring, jfr. nedenfor ad § 7.

Til § 5.

Efter de nugældende Bestemmelser skal der af Eksekutorerne under Boets Behandling med Hensyn til Behandlingens Fremme indsendes 1) til Amtet, i København Præsidenten i Byretten, inden den 31. Marts hvert Aar en Indberetning om, hvad der er passeret i Boet (Skiftedesignationer over usluttede Skifter), jfr. Forordning af 12. Februar 1790 og Plakat af 28. Januar 1831, samt 2) til Skifteretten, forsaavidt angaar Boer, der ikke er sluttet Aar og Dag efter Dødsfaldet, en Indberetning om, hvorpaa Boets Slutning beror, hvilken Indberetning skal gentages hvert Aar, indtil Skiftebehandlingen er tilendebragt, jfr. Forordning af 12. September 1792.

Det vil saaledes ses, at de foreslaaede Bestemmelser har Tilknytning til de hidtil gældende Regler, dog at de her foreslaaede Indberetninger afviger fra den tidligere Ordning derved, at de skal indsendes til samme Myndighed, samt at der er mere System i Indsendelsen.

Indberetningerne maa anses for nødvendige for Gennemførelsen af et effektivt Tilsyn.

Hvad angaar Bestemmelsen i Paragraffens 2. Stykke om den tilsynsførende Myndigheds Beføjelse til at forlange sig forelagt Skifteprotokoller, Kassebøger m. v., bemærkes, at den fornødne Hjemmel hertil vistnok allerede haves i Øjeblikket, men at man finder det rettest, at Hjemmelen udtrykkelig fastslaas.

Til § 6.

Bestemmelsen knytter sig nøje til Reglerne i §§ 4 og 5.

Den i Paragraffens 2. Stykke paabudte Indberetning til Justitsministeriet er foreskrevet, for at Ministeriet, saafremt det skønnes fornødent, kan gaa frem efter Reglerne i Lovforslagets § 12, Punkt 2.

Til § 7.

Samtlige de tidligere for Rigsdagen fremsatte Lovforslag, med Undtagelse af det i Samlingen 1899—1900 fremsatte Forslag, indeholdt Bestemmelser om Sikkerhedsstillelse fra Eksekutors Side. Saavel de fornævnte Lovforslag som Administrationskommissionens Forslag, der paa dette Punkt svarer til § 5 i Lovforslaget 1900—1901, betinger Sikkerhedsstillelsen af en særlig Begæring herom. Efter Administrationskommissionens Forslag (§ 6) skal Eksekutor stille en passende Sikkerhed, naar det i Boer, i hvilke Gæld ikke er vedgaaet, forlanges af mindst en Fjerdedel af mødende og stemmeberettigede Fordringshavere, hvis Fordringer tillige udgør Fjerdedelen af Boets bekendte Gæld, saavel som ogsaa i Boer, i hvilke Gæld er vedgaaet, naar det forlanges af den længstlevende Ægtefælle for sammes Boeslods Vedkommende eller af en eller flere Tvangsarvinger, hvis Andel i Boet udgør mindst en Fjerdedel af samme.

Justitsministeriet maa imidlertid mene, at Hovedreglen bør være, at Sikkerhedsstillelse altid finder Sted; thi kun herved haves den fornødne Garanti for Fordringshavere og Arvinger. Den Adgang, der bør være til at undlade Sikkerhedsstillelse, bør derhos være betinget af, at der foreligger Samtykke fra alle, herunder ogsaa Legatarer, hvis Interesser kan berøres af, at der ikke stilles Sikkerhed, jfr. nærmere Paragraffens 1. Stykke. Det maa ogsaa herved erindres, at Stillingen i Praksis ofte vil være den, at en Arving af nærliggende Grunde nødvendig vil frem-